

felve Ministeriet kunde afgjøre, under hvilken Form den maatte komme til Udførelse, troer jeg tilstrækkeligt at have afstrættet enhver Indvending i saa Henseende ved, hvad den formelle Udførelse af Loven angaaer, i Gæt og Alt at forbeholde Ministeriet Bemyndigelse til at foretage det Fornødne.

Siemroth: Siden den ærede Rigsdagsmand har sagt, at den formelle Affattelse af Loven skal overlades til Regjeringen, troer jeg dog at maatte gjøre en Bemærkning, jeg maatte ellers ikke var fremkommen med. Det pleier at være en almindelig Regel, naar der er ført Klage over Noget, at den Anklagede da har Lov til at forsvare sig, og at han skal have det sidste Ord; men efter Forslaget, saaledes som det er stillet af den ærede Rigsdagsmand, bliver dette ikke Tilfældet, idet det derefter altid maa blive Klageren, der har det sidste Ord, idet det nemlig hedder: „Naar den, som har indgivet en Klage o. s. v.“ . . . „i Klagen har forlangt at blive bekiendt med Indholdet af de Erklæringer, som afgives over samme, maa Sagen ikke afgjøres, førend der er givet Klageren Leilighed til paa sin Bopæl at gjøre sig bekiendt med Erklæringernes Indhold og derover at yttre sig.“ Deraf vilde følge, at den, mod hvem Klagen er rettet, atter maatte see Erklæringernes Indhold og have Lov til derover at yttre sig; og jeg kan da virkelig ikke see, hvorledes dette engang vilde ende. Dette er en formel Hindring, men Noget, som rigtignok let kan afhjælpes; saaledes som det imidlertid staaer i Loven, vil det af mig Ansørte see. Der er desuden mange Tilfælde, hvor det maa synes urimeligt,

at Klageren selv faaer Leilighed til at yttre sig; jeg vil saaledes antage, at Klagen var af den Bessaffenhed, at der, efterat Erklæringerne vare indhentede, af Ministeriet fandtes, at der strax maatte tages Forholdsregler og Sag anlægges; det vilde da i dette Tilfælde være urimeligt at forhale Sagen ved at give Klageren Leilighed til at yttre sig. Der er endnu flere saadanne Tilfælde, som jeg dog ikke skal opholde Thinget med at nævne. Jeg troer ogsaa, at det er bedst, at den formelle Affattelse overlades til Regjeringen, og jeg har kun fremsat disse Bemærkninger, fordi den ærede Rigsdagsmand sagde, at det burde overlades Regjeringen at formulere en saadan Lov.

J. N. Hansen: Jeg antager, at den ærede Formand kun finder, at jeg har talt een Gang.

Formanden: Ja, men om ogsaa den ærede Rigsdagsmand havde talt 2 Gange, pleie Forslagsstillerne at have Ordet frit.

J. N. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand har blot nævnt to Indvendinger, han kunde gjerne have taget den hele Række med, som vi kjende fra tidligere Tider, uden at indskrænke sig alene til disse to, der jo ere ligesaa gamle som de øvrige; vi kjende dem Allesammen, og jeg synes, at, naar den ærede Rigsdagsmand vilde tage Ordet, skulde han have taget flere med. Det er jo naturligt, at, dersom denne Lov i det Hele skal nytte noget, maa Klageren nødvendig see, hvad den anklagede Embedsmand anfører til sit Forsvar.